

Mateshwariji édes, emelkedett verziói Mama emlékezése napjára**A cselekedetek a boldogság és szomorúság oka**

Minden emberi lény tudja, hogy a boldogság és szomorúság az életben a cselekedeteink eredménye. Biztosan olyan tetteket hajtottunk végre korábban, amiért meg tapasztalnunk azok következményeit a boldogság vagy szomorúság formájában. Tehát a boldogság és szomorúság összekapcsolódik a mi cselekedeteinkkel. A karmát nem lehet sorsnak hívni (kismet). Néhányan azt gondolják, hogy ez ott van az ő sorsukban és így ők a boldogságot és szomorúságot a sorsuknak tekintik. Ez olyan, mint azt mondani, hogy Isten teremtette a sorsunkat, vagy azt valaki más teremtette meg. Ezért mondják azt, hogy ez ott van az ő sorsukban. Ugyanakkor szükséges megérteni, hogy ki az, aki megteremti a sorsunkat. Nem Isten teremtette a sorsunkat. Az nem úgy van, hogy a sorsunkat előre megteremtették. Nem. A boldogság és szomorúság, amit az emberek tapasztalnak, az emberi lények által teremtett, mert az emberi lények azok, akik cselekednek. Ezért ez a mi felelősségünk. „Ki mint vet, úgy arat”. Ez egy hétköznapi szólás, bárki bármit tegyen, megkapja annak a gyümölcsét. A Gitában is megemlítik „Egy emberi lény a saját barátja és saját ellensége”. Azt nem mondják: „Én vagyok a te ellenséged, én vagyok a te barátod”. Nem. Egy emberi lény önmaga barátja vagy önmaga ellensége és ezért van, hogy egy személy egy barát önmaga számára vagy ellensége önmagának. Ő boldogságot és szomorúságot hoz önmagának. Ezért világos, hogy egy személy önmaga felelős a saját boldogságáért és szomorúságáért. Ezért van az, hogy amikor szomorúsággal rendelkeztek bármilyen formában, ti azt megpróbáljátok eltávolítani. Amikor valahol vitatkozás vagy harc folyik, ti megpróbáljátok azt megállítani és néha abban ott van az idő előtti halál is, ezért ők szomorúsággal rendelkeznek. Aztán azt gondolják: Nem tudom, hogy ez miért történt velem. Ezzel az erővel aztán el kezdik vádolni Istent, de ki az, aki tette mindazt, ami megtörtént? Az idő előtti halált, ami megtörtént, vagy a szomorúságot, amit megtapasztaltak valamilyen betegség formájában, Isten hozta? Az összes harc és vitatkozás, a szomorúság minden oka, ami a világban létezik, mindazt Isten teremtette volna? Isten az Egy, akit a Szomorúság Eltávolítójának és a Boldogság Adományozójának neveztek. Ezért van az, hogy amikor bármilyen szomorúsággal rendelkeztek, ti Rá emlékeztek. Amikor a testetek beteg, akkor Istenhez kiáltotok: Óh, Isten! Ti egyedül Rá emlékeztek a szomorúság idején. Mondjátok el nekem: Ha Ő okozta nektek a szomorúságot, akkor mit kellene az Egynek tennie, aki szomorúságot okoz? Ez is valami, amin el kell gondolkodni. Bárkire is emlékeztek a szomorúság idején, ti nem mondhatjátok azt, hogy ő okozta nektek a szomorúságot. Ez is valami, amit meg kell érteni. Mivel Rá emlékszünk, így biztosan egy más kapcsolatunk van Vele, és nem a szomorúság adományozójával. Ez azt mutatja, hogy a szomorúság oka vagy a személy, aki felelős ezért, valaki más. Ebben nincs ott egy harmadik személy, az egyik én magam és a másik pedig a Teremtő, és ez minden. Csak kettő van. Az egyik, hogy én vagyok az Ő teremtése, vagy azt is mondhatjátok, hogy az Ő gyermeke és a másik pedig az Atya. Tehát vagy az Atya a felelős vagy én vagyok felelős. Ugyanakkor, amikor szomorúsággal rendelkezem, az olyannak tűnik, mintha az a Teremtő okozott volna szomorúságot. Belülről érzem, hogy Ő az én boldogságom Adományozója. Ez olyan, mintha a boldogság támaszát kérnétek. Oh, Isten, távolítsd el ezt a szomorúságot, Isten, adjál nekem hosszú életet. Nézzétek, az emberek még hosszú életet is kérnek. Hosszú élet, szomorúság, a test betegsége, valamilyen harc és vitatkozás, bármi legyen a békétlenség oka, ők Istenhez könyörögnek. Amikor egy gyerek nem értelmes, azt mondják: Oh, Isten, adjál neki jó

intellektust. Tehát az Ő irányítását kéri. Amikor bármi szomorúságot vagy szenvedést okoz, Rá emlékeznek abban a szenvedésben és valamit kérnek Tőle, amit ők akarnak. Mivel valamit kérnek Tőle, Ő biztosan annak az Adományozója és Neki az Egynek kell lennie, aki boldogságot ad nekünk. Ez azt jelenti, hogy egyedül Ő rendelkezik a gyógymóddal mindenért. Mi nem csak úgy emlékszünk Rá, de Ő rendelkezik egy gyógymóddal. Tehát, bármilyen szokással rendelkezünk, legyen az tudással vagy tudatlanul, mi biztosan emlékszünk Istenre a szomorúság idején. Amikor bármi történik, mi azonnal azt mondjuk: Oh, én Istenem. Függetlenül attól, hogy valaki tudja vagy nem, hogy ki Isten, hogy mi Ő, biztosan ez merül fel a szájából. Ezt is meg kell érteni. Végül az Egyetlen, akire emlékszünk, rendelkezik bármilyen kapcsolattal a mi összes szomorúságunkkal? Ő lenne a szomorúság adományozója, vagy azzal van kapcsolata, hogy nekünk boldogságot adjon? Még a mi emlékezésünk is azt mutatja, hogy az Ő munkája nem az, hogy nekünk, vagy bárkinek szomorúságot okozzon. Nem. Ha azt kellene okoznia nekünk, miért emlékeznénk Rá? Általában mérgesek lennétek valakire, aki nektek szomorúságot okoz. Azt gondolnátok: Nem tudom mit kellene tennem ezzel az eggyel, ugyanakkor Istennel kapcsolatban ti mindig szeretetet éreztetek, különösen a szomorúság idején. Belülről úgy éreznétek, hogy Ő a legnagyobb Barátotok. Ti belső boldogságot éreztetek. Tehát az Ő kapcsolata velünk biztosan a boldogságé. Így valami másnak kell lennie annak, ami a szomorúságunk oka. Nincs harmadik társ, az egyik én magam vagyok és Ő a másik. Tehát biztosan én vagyok, aki felelős (a szomorúságomért).

Tehát bármiért legyek eszköz, én vagyok az, aki elszenvedi a szomorúságot, én teremtem azt önmagam számára, ezért ez olyan oktalan dolog. A dolgot, amitől szabaddá akarok válni, megteremttem önmagam számára és ezért ez egy meglepő dolog, ugye? Az emberek nem akarnak szomorúságot, mégis folyamatosan azt teremtik. Tehát biztosan van valami, amit erről nem tudnak, amit nem értenek. Így bármi legyen, amit nem tudtok, nektek először is meg kell próbálnotok kitalálni, mi az. Én biztosan rendelkezem valamilyen tudással vagy megértéssel arról. Először is, meg kell keresni azt a megértést. Ugyanakkor a meglepő dolog az, hogy még ma is néhány szerencsétlen ember olyan sok kifogást hoz, amiért nem értenek meg ilyen dolgokat. Ők azt mondják, hogy nem szabadok, vagy, hogy nincs idejük. Mit kellene tennünk? Gondoskodjunk a háztartásunkról és üzletünkéről, vagy ezt tegyük? Mit kellene tennünk? Ezért válnak boldogtalanná abban, ahogy mindenről gondoskodnak. Mivel én teremtettem ezt a szomorúságot azzal, hogy azt mondtam, ez az enyém, ez az enyém, mivel én vettem magamra ezt a szomorúságot, nekem először is meg kell próbálnom azt megoldani. Amikor szomorúságot okozok önmagamnak, tudnom kellene, mi az oka annak, hogy valami szomorúságot okoz. Először is, megértéssel kell rendelkezni abban, hogy miért vagyok boldogtalan, vagy az úgy van, hogy a boldogság nem lehet az enyém? Először is ezt kell kitalálni.

Ez az információ megtalálható a megértésben, hogy az összes dolog, amit önmagatokénak tekintetek, a szomorúságotok oka. Az életben szükséges tudni, hogy mi annak a szomorúságnak az orvossága. Miközben ezt tudják, mégis azt mondják: Mit tudok tenni? Hogyan tudom ezt megtenni? Elhagyjam a háztartásomat és mindent? Az meglepő, hogy az emberi intellektus hogyan működik, hogy még akkor is, ha megkapják a megértést, ők képtelenek ezt önmagukba szívni. Mi megértjük ezeket a dolgokat tapasztalattal, és aztán, azt követően, hogy önmagunkba szívjuk, azt megosztjuk veletek. Ez valami, amit meg kell tapasztalni. Mi ezt biztosan megtapasztaltuk és ezért van azt, hogy elmondjuk nektek, hogy hogyan tudjátok elérni a boldogságot gyakorlati módon. Mi ezzel a vággyal rendelkezünk hosszú időn át. Most a Boldogság Adományozója átadja a saját bemutatását: Oh gyerekek, hogyan válnatok boldogtalanná? Ez a ti hibátok. De mi van bennetek, hogy ti magatok nem tudjátok, és ez az oka annak,

hogy magatokra veszitek azt a szomorúságot. Az úgy van, hogy a tetteitek a szomorúságotok oka. Gyertek és értsétek meg. Nézzétek, mi ezt felajánljuk nektek és még akkor is ez meglepő. Bár ők ezt meghallgatják, azok a szegény szerencsétlen emberek azt mondják: Talán ez az, ahogy nekünk folytatnunk kell. Ezt hívják a Mayához való ragaszkodásnak. Maya teljesen elkapta őket és bármi miatt is üssék a fejüket egész nap, az Atya maga elmondja nekik, hogy mi az oka a szomorúságuknak és boldogságuknak.

Az Atya maga azt mondja: én eljöttem, hogy elvegyem az összes szomorúságokat és boldogságot adjak nektek. Ezért énekelitek azt: Oh, Szomorúság Eltávolítója és Boldogság Adományozója. Azt soha nem mondják: Tegnap Te nekünk szomorúságot okoztál és eltávolítottad a boldogságunkat. Nem. Ő minden szomorúságunk Eltávolítója. Az Atya azt mondja: Én eljöttem különösen azért, hogy elvegyem a szomorúságokat. Ugyanakkor, hogy ezt megtegyem, én nektek megtanítom, hogy olyan tetteket hajtsatok végre, hogy a szomorúságotok véget érjen. Bármit tanítsak vagy magyarázzak el nektek, értsétek meg és egyszerűen tegyetek erőfeszítést, aztán a szomorúságotok véget fog érni. Én átadom nektek a tanításokat, hogy véget vessetek a szomorúságotoknak, tehát azt szívjátok önmagatokba, mert ez a ti tulajdonotok. Ugyanakkor néhány szegény, szerencsétlen kifogásokat hoz, mintha Istennek tennének egy szívességet. Néhányan azt mondják: Ha lenne időm, ezt megtenném. Oh kedves testvérem, ott van az evésben, az ivásban és a mindenki szolgálatában és azon tettek számláján, hogy te magad teremtetted azt, amiért boldogtalanná váltál. Az egyik oldalon azt mondjátok, hogy szabaddá akartok válni a szomorúságtól és a másik oldalon, bár az Atya megmutatja nektek a módszert, hogy szabaddá tegyétek önmagatokat mindazon szomorúságtól, ez alig ül meg bárki intellektusában. Ily módon az öt bűnt hívják Mayának, de az emberek a gazdagságot és a tulajdont tekintik Mayának. Néhányan azt mondják, hogy a testük Maya és megpróbálják megtalálni az utat, hogy megvédjék önmagukat attól. Ugyanakkor az Atya azt mondja: A szomorúságotok oka valami más. Az elemek az én teremtésem. Bármilyen legyen örökkévaló, az nem a szomorúság oka. Ti rendelkeztek valami extra dologgal önmagatokban, ami szomorúságot okoz. Azt hívják az öt bűnnek (Mayának). A bűnök nem a test, a világ nem bűnökből készül, a gazdagság és a tulajdon nem bűnök. A bűnök valami más és amikor ezek a bűnök el kezdenek létezni, akkor mindezek a dolgok válnak a szomorúság okává. Máskülönben ezek a lehetőségek a mi boldogságunk okai voltak. A lelkek esetében a gazdagság, a tulajdon, stb., a boldogságunk oka, de mivel nem rendelkeztek teljes tudással mindezekről a dolgokról, azok szomorúságot okoztak. Az nem úgy van, hogy az örökkévaló teremtés, amit megteremték, a szomorúság oka. Nem. Ti okoztátok a saját szomorúságotokat. Valami más fejlődött ki bennetek és az a valami más Maya, az öt bűn. Nektek azokról most le kell mondanotok. Az emberek azt mondják: Isten adta mindezt. Ha Isten ad valamit, az biztosan a boldogság lenne. Ti a bűnöket beletettétek mindezekbe a dolgokba és megrongáltátok, és ezért az Atya azt mondja: Távolítsátok el ezeket a bűnöket és szabaddá fogtok válni az összes időkre. Mindezeket a dolgokat meg kell érteni. Nektek erre valamennyi időt szánnotok kell. Meg kell tanulnotok a módszert, hogy véget vessetek a szomorúságotoknak. Ehhez elmondják nektek újból és újból, hogy gyertek és tanuljatok valamit. Ugyanakkor annak nem szabadna úgy lennie, hogy ti meghallgatjátok mindezeket a dolgokat itt, és amikor kimentek, mindennek vége. Néhányan azt mondják, hogy mindezek a dolgok a rangidős vagy idősebb emberekért vannak. Nem csak az idősek azok, akiknek meg kell teremteniük az életüket. Az idősek azok, akik már megmászta a helytelen létrát és aztán azon tapasztalat után lefele jönnek. Ehelyett miért ne figyelmeztetnétek önmagatokat mielőtt megmászátok a létrát és értitek meg, hogyan kell élni a saját életeteket. Ezért adják át nektek a tanácsot: Értsétek meg ezeket a dolgokat és tegyetek teljes erőfeszítést, hogy

eltávolítsátok a szomorúságotok gyökérokát, az okokat a szomorúságotokért.

Nekünk meg kell értenünk a jogot, amivel Isten, az Atya felett rendelkezünk, aki mindenki Atyja és igényelnünk kell azt a jogot. Ti nem hívhatjátok Őt csak úgy az Atyátoknak, de nektek el kellene jönnötök és meg kellene hallgatnotok és meg kellene értenetek, hogy mi az, amit el tudtok Tőle érni. Mi folyamatosan megteesszük ezt a felajánlást mindenkinek. Korábban is mi átadtuk ezt a meghívást és üzenetet mindenkinek. Aztán a több millióból egy maroknyi felébredt. Ugyanez történt korábban is és ezért Isten maga azt mondja: A több millióból egy maroknyi ismer engem. Tehát, azzal, hogy eljöttetek ide, nektek meg kell értenetek ezeket a dolgokat és aztán beszéljetez ezekről és szívjátok önmagatokba. Mindezen dolgokat nem lehet elmagyarázni csak egy nap alatt.

A legédesebb gyerekeknek szeretet, emlékezés és namaste.

Áldás: Legyetek az életben felszabadultak és állandóan rendelkezetek szellemi mámorral azzal, hogy tudatában maradtok az imádatra méltó formátoknak.

A Brahmin élet élvezete az életben való felszabadulásban való állapot. Azok, akik állandóan tudatában vannak a saját imádatra méltó formájuknak, nem engedhetik meg, hogy a szemük bármi más felé vonzódjon, mint az Atya. Az összes ember és minden tulajdon maga meghajol az imádatra méltó lelkek előtt. Az imádatra méltó lelkek nem vonzódnak soha semmihez. Ők nem hajolnak meg a tudatukban vagy az intellektusukban senkinek, még a saját testüknek, kapcsolataiknak, tulajdonuknak, szanszkaráiknak sem. Őket soha nem lehet megkötni semmilyen kötésben és állandóan és folyamatosan megtapasztalják az életben való felszabadulás állapotát.

Slogen: Az igaz szolgálók eszközök és azok, akik alázatossággal rendelkeznek.

*** Om Shanti ***